

Bensindråpene triller av hanskene. Pusten siver ut av munnen. Reinsdyret ligger utstrakt, kroppen rister og fråden skummer rundt munnen. Bensinen drypper fra pelsen. Hun skjelder på hendene, vinden blåser ut fyrstikken. Den store munnen beveger seg langsomt. Hun tar av seg plasthanskene som har klistret seg til fingrene. Fingrene er iskalde, de skjelder. Hun flytter kameraet og sekken noen meter bort, før hun bøyer seg ned igjen og tenner en ny fyrstikk. Et ildskjær raser mot himmelen. Halsen vrir seg rundt roten. Flammene er høye. Brystet er for trangt for skrik. Øynene er blanke. Himmelen er rød. Rykningene forplanter seg. Kroppen venger seg. Flammene sprer seg raskt. Rykningene forplanter seg. Ilden kryper innover, sveiper over underlivet, forplanter seg, får huden til å revne, det dannes et krater. Kroppen gløder. Leppene er blanke. Flammene knitrer. Varmen sprer seg. Ilden arbeider seg vei, sprer seg gjennom pelsen, nedover i kjøttet, helt inn til beinet. Rykningene forplanter seg, lyden kveles idet halsen vrir seg. Ilden raser gjennom kroppen, brystet flerres opp, ilden tvinger seg frem, huden revner, halsen vrir seg, lukten av brent hår sprer seg, beina er spredt, kjøttet venger seg. Kroppen er åpen. Vinden presser seg inn mot huden, inn under ulltrøya, ildskjæret lyser opp ansiktet hennes, rykningene forplanter seg, nesen

renner. Skyene samler seg på den sorte himmelen. Fingrene er iskalde, de skjelver. Hun henter kameraet og zoomer inn, flammene flerrer opp muskelhinner. Reinsdyrkroppen knitrer. Flammene tegner langsomt et nytt landskap. Kjøttet løsner fra beinet. Hun følger konturene av den forbrente kroppen med blikket. Kinnene hennes er røde. Noen snøfnugg smelter mot leppene hennes. Vinden stilner. Hun børster aske av fingrene. Den tunge kroppen gløder. Måkene kommer til syne som sorte punkt langs horisonten. En forkullet kropp ligger igjen på tundraen. Den kalde vinden trekker mot havet.